

NADŠENÍ PŘEDŠKOLÁCI Z MŠ PRAŽSKÁ VE VARNSDORFU

17.3.2025 byla zahájena v MŠ Zahrádka na ulici Pražská ve Varnsdorfu **čtenářská pregramotnost MAMI, TATI, POJĎME SI ČÍST, pod záštitou MŠMT a osobní záštitou hejtmana Ústeckého kraje Richarda Brabce a v gesci Nadačního fondu LEPŠÍ ŽIVOT.**

Jednalo se o 5-ti týdenní aktivitu, kdy rodiče museli číst svým dětem každý týden 1 poučnou knihu z nakladatelství Advent-Orion, kterou dostali domů zapůjčenou a výstupem byl vždy obrázek.

Konečně nastal očekávaný den ve školce, a to **pátek 25.4.2025**, kdy měla být závěrečná aktivita a děti se připravovaly nejen tím, že byly namalovány obrázky připomínající knihu, kterou doma jim rodiče četli, ale také se naučily písničku **KNIHA JE NÁŠ DOBRÝ KAMARÁD**, na známou melodii Kočka leze dírou.

Ve slavnostní den a den plný očekávání přišli i významní hosté. A to **vedoucí oddělení školství Ing. Jana Neubauerová a také místostarosta města Varnsdorf Mgr. Jan Šišulák**. Paní ředitelka Hana Dojčánová přivítala milé hosty a protagonistu aktivity ředitele Nadačního fondu LEPŠÍ ŽIVOT Ing. Josefa Vavříka přivítala jako „pána, který jim půjčil ty krásné knihy“.

Nejdřív se protagonista aktivity ptal dětí, proč přišel i pan místostarosta se podívat na děti. Náhle se ale plácnul do čela a smutně sdělil: „Já jsem na něco zapomněl“. Na dětech bylo vidět překvapení a údiv. „Víte na co jsem zapomněl?“ „Nevíte a tázavě kroutily hlavou“. „Když někam přijdete, co musíte nejdříve udělat? „Pozdravit“, znělo téměř sborově. „Ano, a já to neudělal“ A tak došlo k omluvě a nápravě této situace v pozdravu a nakonec i v představení, kdy se jim protagonista představil svým jménem Pepa.

Na zahájení aktivity si všichni zaspívali již naučenou písničku **KNIHA JE NÁŠ DOBRÝ KAMARÁD**. Jejich podání se hostům moc líbilo, Znělo to jako profesionální pěvecký sbor.

Pak si Pepa sedl na malou židličku k dětem a vyprávěl jim příběh o tom **JAK KARLÍK S TOMÁŠKEM NAŠLI DĚDEČKOVU KOUZELNOU KNIHU, KTERÁ ZMĚNILA CELÝ JEHO ŽIVOT** a dozvěděli se jak je nutné zdravit, používat kouzelná slovíčka a vzájemně si pomáhat. Pak viděly největší a nejmenší knihu. Před ukázkou největší knihy Pepa řekl panu místostarostovi: „Ta

největší kniha je takovým testem, zda mají děti dostatečně velkou hernu, protože pokud se sem ta kniha nevejde, budete muset přestavět školku a udělat hernu větší.“ Na to pan starosta ihned pozitivně reagoval: „Pro tak šikovné děti bych to rád udělal“.

Kniha se ale vešla, takže herna byla dostatek ně veliká. Když viděly nejmenší knihu KOLIBŘÍK, tak se všechny děti smály, ale když pak viděly úplně nejmenší knížečku, tak smích byl ještě mnohem větší. A nakonec jim Pepa řekl: „Když jsme si povídali o kouzelné knize, tak i já jsem si vzal sebou mojí kouzelnou knihu. Chcete ji vidět?“

„Ano, ano“, volaly všechny děti. A tak jim Pepa ukázal velikou **BIBLI** a říká: „To je moje kouzelná kniha“ a když jí otevřel, viděly všechny děti kolik je na každé straně mnoho kouzel a chtěly nějaké kouzlo přečíst. Pepa otevřel Bibli na náhodně straně a četl to **největší kouzlo**: *„Ve školce jsme všichni kamarádi a vzájemně si pomáháme“* a dozvěděly se, že každá kniha je kouzelná, protože když obsahuje nějaké rady a nějaké poučení a ony se budou těmi radami řídit, tak se změní i jejich život.

Nakonec obdržely informaci, že i ony si dnes ze školky odnesou svojí první kouzelnou knihu, a to knihu **HNĚDÁČEK A NALEZENÁ PODKOVA** z nakladatelství **Advent-Orion**, kterou jim zakoupili **sponzoři Irena a Karel Křížovi z Varnsdorfu**, kteří nejen že vyrábějí krásné výrobky ze dřeva, ale mají děti moc rádi a nakonec ještě **společnost J.B.Corporation s.r.o.**, která je investiční skupinou a rádi podporují rozvoj charakteru dětí.

Ale nebylo to tak jednoduché, každý musel samostatně přijít, někdo k vedoucí oddělení školství paní Neubauerové, jiní k místostarostovi panu Šišulákov, pozdravit, podat jim ruku a podívat se do očí a nakonec se představit. Teprve pak mohli obdržet svou první kouzelnou knihu. Bylo zde jedno riziko.

Nakonec jsme se všichni společně vyfotili a pak jsme vnímali, jak to ty naše přeškoláky baví – prohlížet si knihy.

Kdyby zapomněli poděkovat, tak knihu si pak odnášejí hosté domů. Výsledek byl takový, že hostům žádná kniha nezbyla, a to je dobře. Prostě – zvládli to všichni.

Zeptali jsme se paní ředitelky Hany Dojčanové:

Jak hodnotíte celý tento projekt?

„Než jsme se zapojili do tohoto projektu, tak jsem nevěděla co nás čeká a před závěrečnou aktivitou jsem byla i trochu nervózní, protože jsem ještě neměla zkušenosti s podobnou aktivitou, která má neskutečně široké cíle směrem k dětem a hlavně k jejich rodičům. Byla jsem moc ráda, že všechny rodiče spolupracovali ihned od počátku a dokonce někteří rodiče nám řekli, že po dlouhé době četli svým dětem před spaním a poté si i povídali a moc se jim to všem doma líbilo. Nebyly žádné negativní ohlasy a dokonce některým bylo i smutno, že aktivita končí a já pevně věřím, že pravidelné čtení před spaním v těchto rodinách bude pokračovat i nadále. Velice jsem oceňovala, že při této aktivitě musely děti doma s rodiči kreslit obrázek a o knize si povídat. Když se děti pak ještě naučily píseň **KNIHA JE NÁŠ DOBRÝ KAMARÁD**, bylo na nich vidět, jak se jim písnička líbí. A co se mně líbilo nejvíce? I kolektiv učitelek se stmelil ve společné aktivitě a vnímala jsem i jejich kreativitu, třeba ve třídě **BERUŠEK** si děti nejdříve vyrobily látkovou tašku, v které si pak rády knihy odnášely domů. V dalších třídách si vyrobily motýlka, kam nalepovaly knihy, které již měly přečtené, což byla pro ně skvělá zábava.

Jsem tedy velice ráda, že jsme tuto aktivitu využili a již jsme se všichni rozhodli, že v tom budeme pokračovat každým rokem pro naše přeškoláky. Při závěrečné aktivitě mne nejvíce potěšila návštěva **vedoucí oddělení školství paní Ing. Jany Neubauerové a hlavně našeho místostarosty pan Mgr. Jana Šišuláka**. Na závěr musím moc poděkovat celému mému učitelskému týmu (učitelkám: Janě Čihákové, Týně Procházkové, Petře Rychterové, Zdeňce Jakoubčové, Magdaleně Kvasničkové, Světluš Adámkové, ale i asistentce Janě Vašutové a hlavně mojí zástupkyni Lence Rydvalové) za jejich aktivní přístup k této aktivitě. Nejvíce ale musím

poděkovat všem rodičům za nadstandartní spolupráci, protože bez nich by to prostě nešlo, a když jsem u některých vnímala tu kreativitu také, tak to mne velmi těšilo.“

Zeptali jsme se i pana místostarosty Mgr. Jana Šišuláka?

Jak jste prožíval naši závěrečnou aktivitu?

„Moc jsme si to užili i s vedoucí oddělení školství paní Neubauerovou, kdy jsme dětem předávali jejich kouzelnou knihu HNĚDÁČEK A NALEZENÁ PODKOVA z nakladatelství Advent-Orion. Musím uznat, že tato aktivita je skvěle vedena. Nejen že posiluje komunikaci v rodinách, ale tím příběhem, kdy se připomínají kouzelná slovíčka PROSÍM a DĚKUJI, ale hlavně že pak musely samostatně přijít pozdravit a představit se, což vede i k samostatnosti dětí, tak to opravdu hodnotím jako velký přínos pro růst charakteru dětí a určitě tuto aktivitu doporučíme i našim dalším šolkám.

Děkujeme vám za rozhovor a přejeme celé vaší školce mnoho spokojených dětí, ale hlavně všem rodičům, aby jim to pravidelné čtení před spaním opravdu vydrželo.

Text: Ing. Josef Vavřík
Foto: Jana Vašutová